

Welkom**Psalm 31: 4**

4 In uwe handen, God almachtig,
 beveel ik nu mijn geest.
 Mijn hart is onbevreesd.
 Ik ben altijd uw trouw indachtig,
 mijn God, die als ik schreide
 mij troostte en bevrijdde.

Stil gebed, votum en groet**Psalm 33: 7**

7 Heil hem, die hoopt in vrees en beven
 op Gods genadig aangezicht.
 Wie op zijn gunst vertrouwt zal leven,
 God houdt het oog op hem gericht.
 Ja, Hij kent de zijnen, Hij laat niet verkwijnen
 wie zijn hulp verbeidt.
 Koninklijk van gaven wil de HERE laven
 wie ontbering lijdt.

Gebed**Schriftlezing: 2 Samuel 14**

¹Het ontging Joab, de zoon van Seruja, niet dat de koning Absalom vijandig gezind was. ²Hij liet uit Tekoa een wijze vrouw komen en zei tegen haar: 'Doe alsof u in de rouw bent: trek een rouwkleed aan, wrijf u niet in met olie en gedraag u als een vrouw die al vele jaren om een dode treurt. ³Ga dan naar de koning en zeg hem wat ik u nu vertel.' En hij legde haar woordelijk in de mond wat ze moest zeggen.

⁴De vrouw uit Tekoa wendde zich tot de koning. Ze knielde, boog diep voorover en zei: 'Mijn koning, help me alstublieft.' ⁵De koning vroeg wat er aan de hand was, en ze vertelde: 'Ach heer, ik ben een weduwe; mijn man is gestorven. ⁶Op een keer kregen mijn twee zonen ruzie buiten op het veld, en er was niemand die tussenbeide kwam. Toen heeft de een de ander doodgeslagen. ⁷Nu is de hele familie tegen mij in het geweer gekomen. Ze zeggen: "Lever die broedermoordenaar aan ons uit, dan zullen we hem ter dood brengen om het leven te vergelden van zijn broer, die hij heeft doodgeslagen. Ook al is hij de stamhouder, we zullen hem doden." Zo zullen ze het laatste kooltje dat mij rest uitdoven, en dan zal er op aarde niets meer zijn dat nog aan mijn man en zijn naam herinnert.' ⁸Ga gerust naar huis,' zei de koning, 'ik zal zorgen dat het in orde komt.' ⁹Maar de vrouw uit Tekoa hield aan: 'Jawel, maar ik en mijn familie krijgen de schuld, mijn heer en koning; u en uw troon zal men niets verwijten.' ¹⁰Toen zei de koning: 'Als iemand het er niet mee eens is, verwijst u die maar naar mij; ik zal zorgen dat ze u niet langer lastigvallen.' ¹¹Maar de vrouw smeekte: 'Mijn heer en koning, wilt u niet de HEER, uw God, als getuige aanroepen dat er niet door bloedwraak nog meer kwaad wordt aangericht en dat ze mijn zoon niet van het leven beroven?' En hij zei: 'Zo waar de HEER leeft, uw zoon zal geen haar worden gekrenkt.'

¹²Toen zei de vrouw: 'Als mijn heer en koning mij toestaat, zou ik graag nog iets zeggen.' 'Spreek vrijuit,' antwoordde hij, ¹³en de vrouw zei: 'Waarom wilt u dan wel zoiets doen tegen Gods eigen volk? Wanneer u

uw balling niet terughaalt, beschuldigt u met deze uitspraak uzelf. ¹⁴Sterven zullen we immers allemaal; we zijn als water dat in de aarde wegvloeit wanneer het niet wordt opgevangen. Zou God niet op middelen zinnen en alles in het werk stellen om de balling terug te laten keren? ¹⁵Dat ik gekomen ben om u, mijn heer en koning, deze zaak voor te leggen, is omdat de mensen me bang hebben gemaakt. Ik dacht bij mezelf: Laat ik mijn zaak aan de koning voorleggen, wellicht voldoet hij aan mijn verzoek. ¹⁶De koning zal me beslist gehoor geven en zorgen dat niemand mij en mijn zoon van Gods grondgebied verdrijft. ¹⁷Ik zei bij mezelf: De koning zal het verlossende woord spreken. U bent immers als een engel van God, mijn heer en koning, zoals u het voor en tegen van een zaak tegen elkaar afweegt. Moge de HEER, uw God, u terzijde staan.'

¹⁸Hierop zei de koning tegen de vrouw: 'Nu wil ik u iets vragen, en ik verwacht een eerlijk antwoord.' 'Wat wilt u weten, mijn heer en koning?' vroeg ze, ¹⁹en de koning zei: 'Heeft Joab hier soms de hand in?' De vrouw antwoordde: 'Zo waar u leeft, mijn heer en koning, u hebt het bij het rechte eind. Het is inderdaad uw dienaar Joab die me dit heeft opgedragen. Hij heeft me deze woorden in de mond gelegd. ²⁰Dat heeft hij gedaan om u de zaak op een verholde manier voor te leggen. U bent werkelijk zo wijs als een engel van God, mijn heer en koning, zoals u alles doorziet.'

²¹De koning zei tegen Joab: 'Goed dan, ik zal doen waar u op aanstuurt. U kunt mijn zoon Absalom terughalen.' ²²Joab knielde, boog diep voorover en dankte de koning: 'Nu weet ik zeker, mijn heer en koning, dat u mij goedgezind bent, omdat u het verzoek van uw knecht hebt ingewilligd.' ²³Daarop vertrok hij naar Gesur en haalde Absalom terug naar Jeruzalem. ²⁴Toen zei de koning: 'Laat hij rechtstreeks naar zijn huis gaan, want ontvangen zal ik hem niet.' Zo keerde Absalom naar huis terug, maar door de koning werd hij niet ontvangen.

²⁵Nu was er in heel Israël geen man die zo om zijn uiterlijk bewonderd werd als Absalom; van voetzool tot kruin was er niets dat hem ontsierde. ²⁶Wanneer hij zijn hoofdhaar knipte – hij moest het elk jaar afknippen, anders werd het te zwaar – woog dat wel tweehonderd sjekel volgens het koninklijk ijkgewicht. ²⁷Absalom had drie zonen, en ook een dochter, die Tamar heette; zij groeide op tot een mooie vrouw.

²⁸Toen Absalom twee jaar in Jeruzalem woonde zonder dat hij door de koning was ontvangen, ²⁹riep hij Joab bij zich om hem te vragen of hij bij de koning wilde bemiddelen. Maar Joab wilde niet komen. Opnieuw liet hij Joab roepen, en opnieuw weigerde deze.

³⁰Daarop zei hij tegen zijn knechten: 'Zien jullie die akker van Joab, hiernaast, waar hij gerst heeft staan? Ga erheen en steek de akker in brand.' De knechten van Absalom deden wat hun was opgedragen. ³¹Toen kwam Joab naar het huis van Absalom en vroeg hem: 'Waarom hebben uw knechten mijn akker in brand gestoken?' ³²Absalom antwoordde: 'Ik heb u laten roepen om u te vragen naar de koning te gaan en hem uit mijn naam te zeggen: "Waarom ben ik eigenlijk uit Gesur teruggekomen? Het was beter geweest als ik daar was gebleven. Ik wil nu dat u mij ontvangt. Als mij iets te verwijten valt, laat me dan ter dood brengen."'

Psalm 38: 11, 12

11 Wie mij haten zijn voorspoedig,
overmoedig
dringt hun vloedgolf op mij aan.
En die kwaad voor goed vergelden
hoor ik schelden,
omdat ik uw weg wil gaan.
12 Haast U mij te hulp en red mij,
HEER, ontzet mij,
o mijn heil, wees mij nabij.
Laat uw trouw mij niet begeven,
stel mijn leven
bij U veilig, handhaaf mij!

Preek

Tekst: 2 Samuel 14, 14
Thema: Misbruik en de gevolgen

Gezang 66: 1, 3

1 Mijn ziel verheft Gods eer;
mijn geest mag blij den Heer
mijn Zaligmaker noemen,
die, in haar lage staat,
zijn dienstmaagd niet versmaadt,
maar van zijn gunst doet roemen.
3 Hoe heilig is zijn naam!
Laat volk bij volk tesaam
barmhartigheid verwachten,
nu Hij de zaligheid
voor wie Hem vreest, bereidt
door al de nageslachten.

Gebeden

Collecteaankondiging

1. Studentenwerk Rooted
2. Emeritikas

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in God de Vader, de Almachtige,
Schepper van de hemel en de aarde.
En in Jezus Christus, zijn eniggeboren zoon, onze
Heer,
die ontvangen is van de Heilige Geest,
geboren uit de maagd Maria,
die geleden heeft onder Pontius Pilatus,
is gekruisigd, gestorven en begraven,
neergedaald in de hel,
op de derde dag opgestaan uit de doden,
opgevaren naar de hemel,
en zit aan de rechterhand van God,
de almachtige Vader;
vandaar zal Hij komen om te oordelen
de levenden en de doden.
Ik geloof in de Heilige Geest;
ik geloof een heilige, katholieke,
christelijke kerk,
de gemeenschap van de heiligen;
vergeving van de zonden,
de opstanding van het lichaam
en een eeuwig leven.
Amen.

Gezang 390: 1

1 'k Wil U, o God, mijn dank betalen,
U prijzen in mijn avondlied.
Het zonlicht moge nederdalen,
maar Gij, mijn licht, begeeft mij niet.
Gij woudt mij met uw gunst omringen,
meer dan een vader zorgdet Gij,
Gij, milde bron van zegeningen:
zulk een ontfermer waart Gij mij.

Zegen